

TRĂCĂRA ROȘIE

Organ al comitetelor orașanase și raionale P. M. R. Arad și al staturilor populare orașanase și raionale
Arad, anul XIX nr. 5676 | 4 pag. 20 bani | Duminică, 18 noiembrie 1962.

CONVOCAREA SESIUNII SFATULUI POPULAR AL ORAȘULUI ARAD

Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Arad convocă pe toți deputații Sfatului popular al orașului Arad, în cea de-a X-a sesiune ordinară, care se va ține în ziua de 21 noiembrie 1962 (miercuri) orele 18.00, în sala festivă a Sfatului popular al orașului Arad, din B-dul Republicii nr. 75, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Analiza activității în domeniul construcțiilor și a întregirii fondului de locuințe;
2. Analiza activității comisiilor permanente: gospodăria comunale-industria locală, construcții-urbanistică.

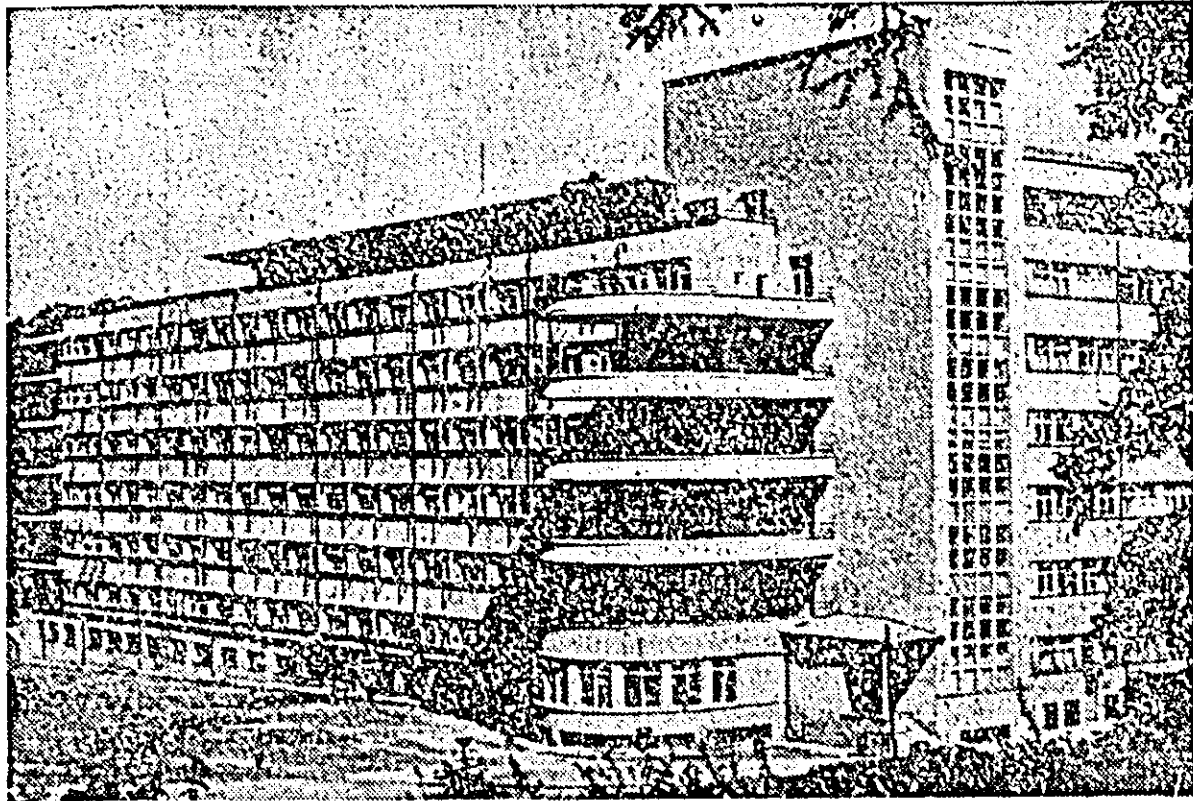
Președinte: Ing. COJOCARU SIMION
Secretar: MICLEA ILIE

Decadă bogată în realizări

În prima decadă a acestui an, colectivele unităților de la IOIL „Progresul” au muncit cu hărnicie. Ca urmare și decada a fost bogată în realizări. Astfel, față de planul decadal s-a produs mai mult cu 12 la sută la producția globală și cu 14,6 la sută la producția marfă.

De asemenea se poate arăta că în perioada amintită întreprinderea a produs peste plan șapte sute mii tone dantelate, 160 ochelari, 35 hectolitri de oțet, 15 garnituri la mobilă pentru bucătărie și alte sortimente.

IDILE PE ÎNTINSIDUL PĂTRII

Oravița: Sanatoriul CFR „Ile Piniile”.

De dealurile Cislăului și Teleajenului

Anul acesta pe dealurile Cislăului și Teleajenului, raioane de munte ale regiunii Plocești, s-au plantat de două ori mai mulți arbuști și pomi fructiferi decât anul trecut. Lucrări de extindere a lucrărilor se fac și în celelalte raioane din regiune. Numai în toamnă se vor planta cu pomi fructiferi de mare valoare economică ca: meri, peri, cireși, cași etc., mai mult de 4.500 hectare terenuri impropriz culturilor cerealiere.

Până acum s-au făcut terasări și alte lucrări de prevenire a eroziunii solului pe circa 80 ha în sudul din terenurile destinate livadurilor. Colectivii și locuitorii orașelor regiunii participă în număr mare la acțiunea de creștere în localitățile lor a unor „coliere de verdeață”. Anul acesta au fost plantați mult de pomi pe marginea șoselelor.

VEȘTI DIN DOROBANȚI

Bogată activitate culturală

Săptămînal în comuna Dorobanți, la cinematograful ruzăzilor, se filmează participând numeroși colectiviști. De asemenea în fiecare duminică la căminul cultural se prezintă bogate programe artistice date de brigada artistică de agitație condusă de tovarășul Francisc Berczi.

S-a terminat culesul viilor

De curând, la gospodăria colectivă „Șabo Arpad” din Dorobanți s-a terminat culesul viilor. De pe suprafața de 10 ha producția de struguri a fost bună, recoltându-se în total 120 de tone de struguri.

Construcții sociale

Paralel cu construcția căminului cultural de 300 de locuri care se ridică prin contribuția voluntară, au început lucrările la clădirea dispensarului medical care va avea, între altele, o sală de nașteri, punct farmaceutic și locuințe pentru medicii care deservesc circumscripția sanitară din comună.

IOAN HUGEL, coresp.

Livrări și vânzări

În orașul nostru, magazinele de mobilă sînt tot mai bine aprovizionate cu sortimentele cerute de populație. La acest fapt contribuie și colectiviștii secției mobilă a întreprinderii orașenești de industrie locală „Progresul”. Așa, de pildă, luna trecută, muncitorii acestei secții au produs și livrat comerțului o sută de garnituri de dormitor tip Dolna II, 77 garnituri de mobilă combinată tip Constanța I, pentru bucătării 85 de garnituri „Păliniș” și 30 garnituri tip „1 Mai”, o sută de sofale etc. Vânzările masive către populație sînt cea mai bună dovadă că mobilă are o calitate dintre cele mai bune.

Pe steau

De mai multă vreme, din magazine lipsesc scobitorile, iar ca organele de resort să la vrea măsură pentru aprovizionarea cu acest articol.

— În locul scobitorilor, pe care nu le găsim, am pus mături. Așa că vă puteți servi cu acasă.

Renovări și modernizări de magazine

Reamenajarea și reprofilarea unităților comerciale din raion este o sarcină permanentă pentru conducerea URCC. În prezent se află numeroase magazine în renovare. La Vinga, de pildă, magazinul textile, încălziminte, confecții și mănușuri se află în renovare. Un magazin specializat — confecții, încălziminte — se află în renovare și la Peleca, comună în care s-a trecut la o formă modernă de comercializare, pe specialități. Așa au fost înființate magazine alimentare, ma-

gazine metalo-chimice, textile, iar de curînd a fost deschisă o librărie dotată cu mobilier nou. În comuna Macea se află în construcție un magazin universal sătesc, dotat și cu un bufet. Magazinul urmează să fie dat în folosință la sfîrșitul lunii decembrie. Și în comuna Horia se află în reamenajare un bufet, care va fi dotat cu mobilier nou. Sînt doar cîteva fapte ce oglindesc grija pentru asigurarea unei bune desfășurări a comerțului în comunele și satele din raion.

CU SUPRATONAJ

În primele 15 zile ale acestui an, cu tot timpul nefavorabil din ultima vreme, mecanicii și fochiștii din Depoul de locomotive au continuat cu succes acțiunea de remorcare a trenurilor cu tonaj sporit. Semnificativ e faptul că numărul trenurilor supratonate remorcate e mai mare ca

cel din aceeași perioadă a lunii trecute. Astfel, în timp ce pe secția Arad-Brad numărul trenurilor cu supratonaj. Acest bilanț rodnic este completat de faptul că pe secția Arad-Curțel s-au remorcat — șine 6-7 trenuri cu cîte 400-500 tone supratonaj.

În exploatarea miniere din Banat

Armarea metalică a galeriilor

În exploatarea miniere din regiunea Banat se extinde procedeul de susținere a galeriilor cu armătură metalică și din prefabricat de beton. După acest procedeu modern s-au armat în acest an galerii pe o lungime de 4.800 metri liniari, de două ori mai mult decât era prevăzut în plan și de aproape trei ori mai mult față de realizările din tot cursul anului trecut. Extinderea susținerii metalice în galeriile exploatarelor carbonifere din această regiune a contribuit la reducerea consumului de lemn de mină.

Vișeu, primul raion cîneficat din Maramureș

Căminul cultural din comuna Repedea, raionul Vișeu, a fost dotat de curînd cu un aparat de proiectie cinematografică. În prezent în toate comunele și satele acestui raion există cîte un cinematograful sătesc. Vișeu este primul raion complet cîneficat din regiunea Maramureș.

Unități sanitare pentru studenți

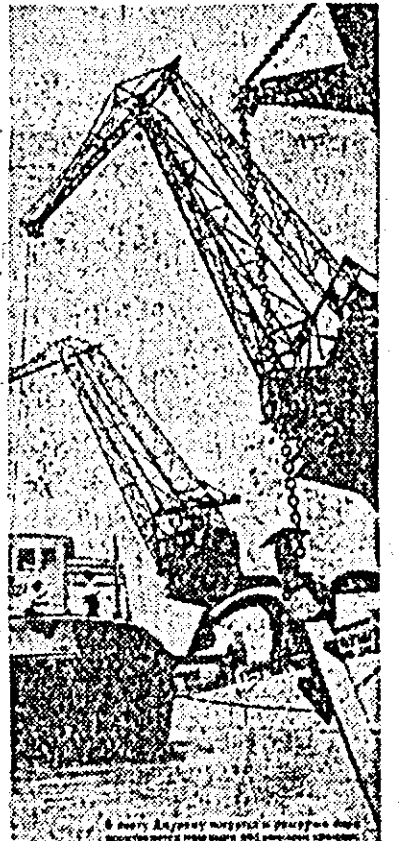
În afară de unitățile sanitare publice, studenții din țara noastră au la dispoziție o rețea sanitară destinată special pentru ei, în care își îngrijesc în mod gratuit sănătatea. Astfel, în toate centrele universitare au fost organizate circumscripții sanitare studențești, deservite de cadre dintr-o parte sau alta a țării. La București, Cluj, Iași și Timișoara funcționează policlinici moderne, iar la București, Tg. Mureș și Galați dispense medicale, însoțite cu aparatură pentru orice intervenții de specialitate. Tot pentru deservirea exclusivă a studenților au fost create spitale în București și prevenții la București, Cluj, Iași și Timișoara, iar la Sînpetru, în regiunea Brașov, un modern sanatoriu cu mai mult de 200 de paturi. Majoritatea unităților sanitare destinate studenților au fost dotate anul acesta cu noi instalații și aparatură medicală.

Popularea cu puțuri de păstrăvi a apelor de munte

A luat sfîrșit acțiunea prevăzută pentru acest an de repopulare cu puțuri de păstrăvi a apelor de munte. Din bazinele speciale amenajate ale diferitelor păstrăvării din țară au fost duși peste 6 milioane puțuri de păstrăvi în râurile Lotru, Timiș, Oltuz, Teleajen ca și în numeroase alte râuri mai mici. Au fost, de asemenea, populato cu păstrăvi o serie de lacuri în care în trecut nu au trăit pești, cum sînt: lacurile Buta și Tăul Negru din munții Retezat și Roșiele din masivul Paring.

Descoperirea unei peșteri în raionul Dej

În timp ce se aflau în practică la cariera de calcar de la Căclăuț, raionul Dej, elevii Școlii tehnice de geologie din cadrul grupului școlar minier din Bala Mare au descoperit o deschizătură sub pîmînt, care s-a dovedit a fi o peșteră încă necunoscută. În prezent tinerii geologi din Bala Mare fac cercetări amănunțite pentru studierea și cartarea peșterii.

În portul Giurgiu încălzirea și descărcarea vaporurilor se face cu mijloace moderne.

Acordăm toată atenția învățămîntului agrozootehnic

Experiența anilor trecuți ne-a dovedit în mod convingător că aplicarea agrotehnicii înaintate nu e posibilă fără pregătirea corespunzătoare a celor ce lucrează efectiv în câmp. Tocmai de aceea colectiviștii din Crucești caută să îmbrățișeze tot ce e nou în domeniul agrotehnic, să-și însușească metodele noi de muncă, care dau rezultatele cele mai bune în producție. Că îmbinarea cunoștințelor noi cu practica pe teren a dus la sporirea producției agricole, ne-o dovedesc faptele.

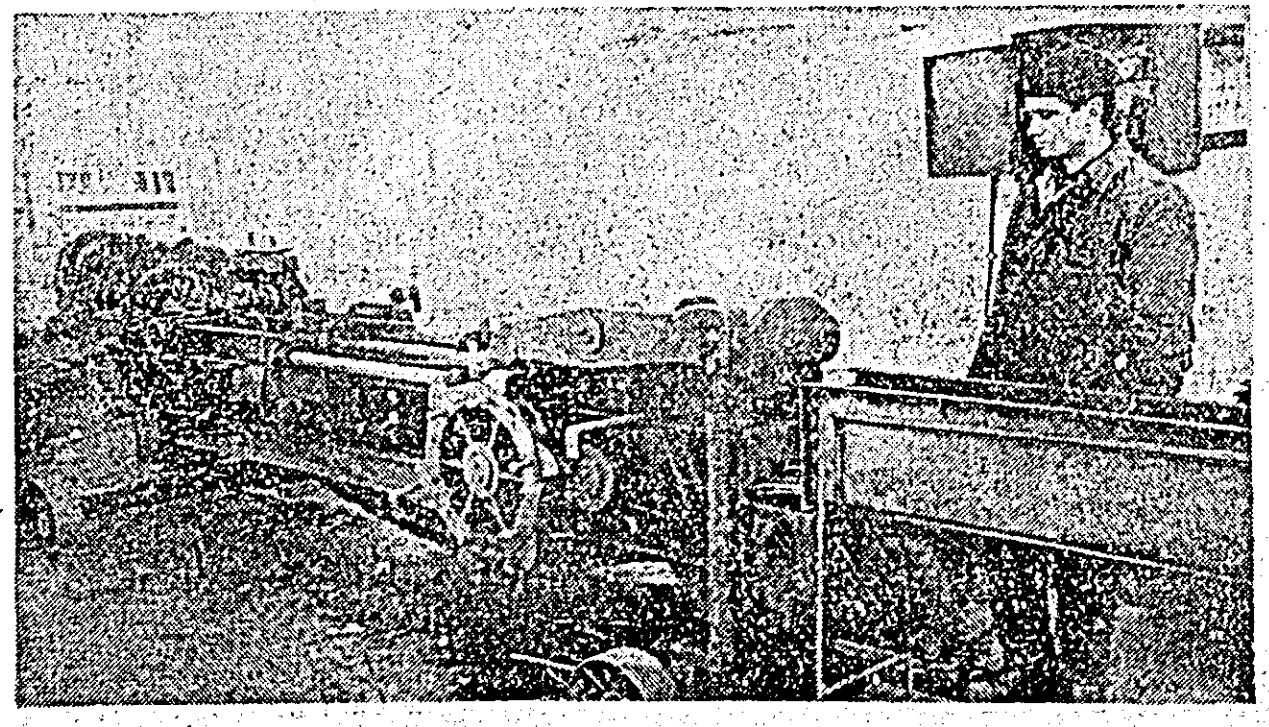
Anul acesta învățămîntul la o amploare mai mare, aducește mai multe probleme deosebite ale activității gospodăriei. Dat fiind specificul gospodăriei, vor funcționa trei cercuri: agrotehnic, legumicol și zootehnic care cuprind un număr însemnat de colectiviști. Și pentru celălalt colectivități care nu vor putea frecventa cursurile de 3 ani se vor organiza, în cadrul căminului cultural, cicluri de conferințe pe cele mai importante probleme din munca gos-

podăriei. În momentul actual toate pregătirile sînt încheiate astfel că urmează să se treacă la deschiderea cercurilor de învățămînt stabilite. Fiecare cursant are la îndemîna manualele necesare, sală de curs corespunzătoare, material didactic explicativ. În cadrul sădintelor ce s-au ținut pe brigăzi, s-au stabilit planul de lecții, zilele cînd au loc cursurile, condițiile în care ele se vor desfășura etc. Colectiviștii s-au angajat să frecventeze în bune condiții cercurile, să-și însușească cît mai temeinic problemele propuse. Lectorii vor depune un interes crescut pentru ca fiecare colectivitate să cunoască îndeaproape cele mai noi metode de muncă.

Calea spre recolte bogate trece acum prin învățămîntul agrozootehnic. De aceea, de felul cum acesta își va desfășura activitatea va depinde, în anii viitori, obținerea de rezultate cît mai bune. În această privință vom depune toate eforturile pentru ca ele să fie înconjunate de succes.

Ing. D. SUBA, de la gospodăria colectivă din Crucești

La întreprinderea de prefabricate progresul tehnic își face loc neîncetat, ca urmare a atenției ce i se acordă. Numai la lăzarea și îndreptarea fierului beton productivitatea muncii a crescut cu 300 la sută, datorită mecanizării acestei operații. ÎN CLISEU: utemistul Constantin Rizea, supraveghind mașina de tăiat și îndreptat fier beton.

Cineclubul constructorilor de tractoare

La clubul uzinelor „Tractorul” din Brașov se poate citi următoarea inscripție: „Atențiune!... Se filmează”. Nu, aici nu se așteaptă o echipă a studenților de cinematografe sau televiziune. Aici filmează membrii cineclubului „Cutezătorii”. Iatăuși, strungari, montori, laboranți, tehnicieni și ingineri, care au devenit pentru cîteva ore pe zi regișori, scenografi, artiști și operatori. Se toarnă un nou film, inspirat din viața uzinei și care satirizează neglijența în producție și unele obiceiuri învechite.

Cineclubul „Cutezătorii” și-a orientat activitatea în deosebi spre formarea unei culturi cinematografice a masei de muncitori, cit și spre realizarea unor filme despre și pentru muncitorii întreprinderii lor. Filmele realizate de cineclub, printre care amintim „Un om persecutat”, „Răspîntii de primăvară”, „Amar” precum și alte trei filme aflate în stadiul de filmare, răspund acestor cerințe, s-au bucurat de un triumf succes.

pe teme ca „Eroismul cineaștilor sovietici în timpul marșului război pentru apărarea patriei”. „Cinematografa — mijloc de luptă a clasei muncitoare”. „Cinematografa în lupta pentru pace”, precum și despre mari cineaști — Eisenstein, Cerkasov, Dovjenco, De Sica. Încurajați de primele izbîndi, membrii cineclubului și-au propus să realizeze alte filme pe baza celor mai bune idei de scenarii din cadrul concursului lansat în uzină. Desigur că realizatorii nu pot fi alții decît tinerii muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari, iar sursă de inspirație — propria lor muncă și viață. Să-ți cunoaștem pe cînta dintre ei, în dubla lor calitate, de muncitori și cineaști: Elefterie Volculescu, dispecer — regizor și scenarist, Oskar Hermansdatter, mecanic de precizie — tehnician de sunet, Veres Grigore, muncitor — actor, Gh. Apostolescu, electrician — maestru de lumini, Simion Săpănuș, inginer — scenarist, Vasile Băcilă, frezor — asistent de regie.

Însemnări

Cineclubul „Cutezătorii” și-a orientat activitatea în deosebi spre formarea unei culturi cinematografice a masei de muncitori, cit și spre realizarea unor filme despre și pentru muncitorii întreprinderii lor. Filmele realizate de cineclub, printre care amintim „Un om persecutat”, „Răspîntii de primăvară”, „Amar” precum și alte trei filme aflate în stadiul de filmare, răspund acestor cerințe, s-au bucurat de un triumf succes.

Cineclubul uzinelor de tractoare a câștigat popularitate, atrăgînd în jurul lui un mare număr de entuziaști iubitori ai cinematografului. Tinerii inscriși la secția de actorie vor lucra în cadrul cercului de

teatru experimental al clubului, pregătind scenele sau pleierile următoare inscripție: „Atențiune!... Se filmează”. Nu, aici nu se așteaptă o echipă a studenților de cinematografe sau televiziune. Aici filmează membrii cineclubului „Cutezătorii”. Iatăuși, strungari, montori, laboranți, tehnicieni și ingineri, care au devenit pentru cîteva ore pe zi regișori, scenografi, artiști și operatori. Se toarnă un nou film, inspirat din viața uzinei și care satirizează neglijența în producție și unele obiceiuri învechite.

T. CATINCESCU

VIAȚĂ CULTURALĂ

PRISNEL

SPECTACOLE DE TEATRU PENTRU MUNCITORI

Ieri după-amiază, în sala cinematografului „Ilie Pintilie” din cartierul Grădiște, Teatrul de stat din Arad a prezentat un spectacol cu cunoscuta piesă „Siciliana” de Aurel Baranga. Un spectacol cu aceeași piesă va fi prezentat azi, la orele 17, pe scena căminului cultural din cartierul Sîncioaia Mic.

La Palatul cultural

În cadrul acțiunii de trecere în revistă a formațiilor artistice de amatori din întreprinderile și instituțiile arădene, astăzi după-amiază la Palatul cultural din localitate va avea loc un interesant program artistic.

OGOGARE

Unitile pămînturi dintre Carpați și Mare Se odihnesc pe zărea cu frunze ruginit, Cu fețe lungi de brazde întoarse către soare În liniștea imensă a câmpurilor tîrîi.

Se termină culcul porumburilor toate Și așteaptă chip de zahăr o tîlîmîm în ceal... La sedul colectivizat contabilul soacote Cîntă bant a dat tutunul și grîul cel bălat.

Tractorule-n hangare s-or odihni și ele... Doar brazdele din timpuri și le vor aminti Cînd seve noi vor naște în nopțile cu stele Și-nalte ploi pe timpuri rîzînd vor dînștii!

E liniștea cînd timpul din nou se pregătește Sub pulsurile pîlîi pentru recolta noi, Cu brazdele culcate în zări se odihnesc, În mișcînt de soare și sîrîtat de ploi.

RUSALIN NUREȘANU

Invățătorul pensionar

Stă sub nucul bătrîn, într-un scaun de lemn Dascălul meu, ca un bunic al tuturor. În fiecare an, l-a-nceput, zîmbitor Nîns de timp, nelcovoitat și demn.

Copiii se adună în jur... Așa veneam și noi Cu o senzație nouă de încredere și mulțumire În fiecare toamnă cînd valsează galbene foaie Într-un foșnet continuu, subțire.

Mina lui albă, mîngiea creștele tînze, Pruncul în jur, așteaptă o poveste ciudată. El, te vorbește cu privirile pătrunse De o lumină nouă, neașteptată.

Știu că mă privește dulus, simt o senzație De afecțiune paternă... În ochii cu apele line Trece amintiri... generație după generație Zile de muncă și satisfacții depline.

Sund subțire clopotelul. Pruncul se risipesc... A rămas sub nuc într-un scaun de lemn. Parcă doar... Toamna scutură galbene foaie Ca o mantie de aur pe spatetele ne-ncevoiat și demn.

MIRCEA MICU

Incă un pas pe calea afirmării

Faza interregională a concursului bienal „I. L. Caragiale” al formațiilor de teatru amatori

Ieri după-amiază, a început, în orașul Arad, faza interregională a celui de-al III-lea Festival bienal al formațiilor de teatru amatori „I. L. Caragiale”. La această întrecere participă cele mai bune formații de teatru, cîntorii artistici și recitatorii din regiunile Crișana, Hunedoara, Oltenia și Banat.

Intrecerea a fost deschisă de reprezentanții regiunii Crișana. Artiștii amatori din comuna Lăzăreni au prezentat montajul literar-folcloric intitulat „Ce frumoașă-i viața noastră”. Textul consistent, concepția ingenioasă de montare l-au ajutat pe linearii artiștii amatori din Lăzăreni să prezinte în fața spectatorilor o oglindă vie, convingătoare a vieții și activității satului nou socialist.

De o deosebită apreciere s-a bucurat spectacolul prezentat de artiștii amatori din comuna Sîntana cu comedia în două acte „Un laz... și o poveste cu haz” de Natalia Gheorghiu. Pleoștea de Natalia Gheorghiu. Pleoștea tratează o problemă de strîngere actualitate — întărirea economic-organizatorică a gospodăriei agricole colective, dezvoltarea ei multilaterală. Nivelul artistic ridicat de interpretare dovedește din plin că la Sîntana localitate a fost distinsă cu „Ordinul Muncii” (clasa I-a).

Dintre interpreții am reținut în mod deosebit pe colectivitățile Fira Tuțuești, Elena Pioscaru, Ana Golna, Frantz Welssensburger, cadrele didactice Elena Petrișor, Ion Iordăchescu, Hortensia Dalea.

Tot ieri Casa rațională de cultură din Ineu a prezentat spectacolul cu piesa „Secunda 58” de Dorel Dorlan. Avînd în distribuție interpreți de real talent, dotați cu un pronunțat „simț al scenei” spectacolul a plăcut, înțelegînd încordată atenția spectatorilor pe tot parcursul celor trei acte. Sub aspectul realizării personajelor interpretate s-au evidențiat Dan Gherghinescu, Marin Oprîș, Maria Popa și Costel Volca.

Paralel cu spectacolele prezentate în Sala Teatrului de Stat, păpușarii din comuna Valea lui Mihai și cei de la căminul cultural „Gh. Doja” Oradea au prezentat în sala „Studio” piesele „Răzvrățiții” și „Pungașii cu doi bani” (ambele în limba maghiară). Concursul continuă azi și în zilele următoare în fața publicului din regiunile Hunedoara, Oltenia și Banat.

Invitați la Casa regională de creație

Zilele trecute, formația de dansuri populare a căminului cultural din comuna Seceani și Taraful din Firiteaz, ambele premiate la faza regională a celui de-al IV-lea concurs regional al formațiilor artistice de amatori, au fost invitate de către Casa regională de creație

să prezinte un program artistic în fața oamenilor muncii din Timișoara. Frumusețea dansurilor specifice comunei Seceani și a cîntecelor din repertoriul tarafului din Firiteaz au încîntat sutele de spectatori prezenți la program, care l-au răsplătit cu aplauze.

In mijlocul colectivităților

Intr-una din seriile acestei săptămîni, un colectiv de artiști amatori de la Uzinele de vagonne din localitate s-a deplasat în comuna Cîrșiel unde a prezentat un bogat program artistic.

Spectatorii prezenți la acest spectacol au aplaudat cu entuziasm fiecare număr din program.

Decada cărții tehnico-științifice

De cîteva zile s-a deschis tradiționala acțiune „Decada cărții tehnico-științifice”. Cu acest prilej în toată țara se organizează în întreprinderi și instituții interesante acțiuni de popularizare a cărții tehnico-științifice.

Și în orașul Arad vor avea loc asemenea acțiuni. Recent, în cadrul Liceului nostru nr. 9 au fost organizate standuri de cărți, discuții între redactorii de specialitate și tehnicieni și ingineri.

ÎN CLISEU: un aspect de la standul de cărți tehnico-științifice organizat la Bibliotecă noastră nr. 9.

Într-un cont de îndreptare Comitetului de cultură și artă al Statului popular rațional, sprînjînt de comitetul comunal de partid, consiliul de conducere al căminului cultural din Șiria a pus în centrul preocupărilor sale pe perioada lunilor de iarnă obiective deosebit de importante menite să contribuie la întărirea economic-organizatorică a gospodăriilor colective, efectuarea unei susținute activități de propagandă științifică și agrozootehnică prin conferințe, îmbunătățirea activității artistice etc.

Trăducerea în fapte a obiectivelor prevăzute în planul de muncă a început, cum e și firesc, prin asigurarea bazei materiale. Astfel, cu sprijinul stafului popular comunal și al consilierilor de conducere ale celor două gospodării agricole colective, s-au zăugăvit încăperile, s-au completat geamurile sparte, s-a procurat combustibilul necesar încălzirii etc. Avînd baza materială asigurată, s-a

trecut apoi la desfășurarea muncii culturale de masă propriu-zisă. Colectivul de conferențieri, reorganizat pe baza planului de muncă întocmit, și-a reînnoit activitatea aflată la sediul căminului cultural și pe brigăzi. Printre conferințele ținute pînă în prezent amintim: „Forța de nebanuit a Ideilor Marelui Octombrie”, „Educația cetățenească multilaterală”, „Pu-

care amintim pe Angela Chirliș, Al. Burlcă, N. Scliovan, Augustin Herio și alții. Planul de muncă al căminului cultural prevede în săptămînile care urmează organizarea unor seri de calcul pe teme ca: „Mărlina producției agricole asigură bunăstarea colectivităților”, „Septelul, sursă inepuizabilă de venituri”, „Sarcinile GAO în lumina direcțiilor

prînși în sistemul de învățămînt agrozootehnic. În acest sens colectivul de conferențieri a început procurarea materialului didactic necesar, strîngerea datelor și aspectelor concrete din activitatea gospodăriilor agricole colective din localitate, care vor servi la exemplificarea concretă a conferințelor. La fel de bine este organizată și propaganda științifică prin confe-

rence acțiunii. Recent, în cadrul Liceului nostru nr. 9 au fost organizate standuri de cărți, discuții între redactorii de specialitate și tehnicieni și ingineri. Și în orașul Arad vor avea loc asemenea acțiuni.

Reșea de cărți și de cărți de lectură este axată în special pe combaterea superstițiilor și misticismului prin explicarea științifică a fenomenelor din natură și societate. Dacă în ce privește asigurarea bazei materiale și munca de propagandă științifică prin conferințe a început să se obțină de pe acum rezultate bune care permit o activitate intensă și pe viitor, în direcția îmbunătățirii activității artistice lucrurile se desășoară ceva mai greu. Planul de muncă

— Unde, Prinel?
— Încoior?
— Cine te-a chemat?
— Intrebările vin și din dreapta și din stînga. Tesătoarele, cele tinere mai cu seamă, ies la poartă dintre mașini ca s-o întîmpine pe fata care, vîsoasă, le ride. Îi atlecească dinți ca de fides. E subțire și middle în halatul alb, care-i strînge mișlecul, sugerîndu-i mai subțire decît este cu adevărat.

— Intrebările le răspunde cu haz:
— La comitet!
— La comitet!
— Replîcî glumește zboară către ea:
— De bine să-ți fie!
— Și să te ții!
— Iar or să te săpunească!

Fata nu se supără. Merge înăinte cu pasul ușor, parcă alinaț. Și ride într-una. Cu ochii, cu sprîncele, cu virful nasului, cîrm, cu gîrișta din bărbie și cu fruntea ascunsă pe jumătate de eufuzii părului. O cheamă Felicia Călin, are aproape douăzeci de ani și e podoaba atelierului nostru. Se mișcă tute, n-are o clipă astîmpar, tubeste vesella și e peste tot unde se pune la cale o poază, sau se vîntură glume. De aici și porecla: Prisel...

— Unde? Unde?
— La comitet!
— Iarși? — zic și eu.
— Aș certa-o, dar mi-e nu știu cum. Nici nu-mi dă timpul, cîci îmi răspunde tute:
— Ce să fac? A fost marți un film așa de bun și joi m-am

— Autocritică? o întreb cu pîndul la jocul obișnuit.
— Felicia! șoptesc puțin a-larmă.

— Nu mi-ai dat ocazia, îmi explică, și vocați tremur.

— Nu cumva? întreb speriată și-mi duc palma la gură.
— Ce? O văd tresărind și privind-mă cu ochii măriti de mirare. Pe urmă înțeleg și-mi răspunde cu un fior de surîm. Nu. Nu e ce crezi. Mai rău!

— Val de mine? Doar n-or fi chiar așa de fărîșimă!
— Nu. Nu. Nu e ce crezi. Am rămas la școală. Dar m-au numit responsabilă cu prezenta.

— Cu ce? nu pricep Alina!
— Apoi pricep și-mi pare bine și nu știu dacă să rîd sau nu. Spun fără niciun rost: „Așa e?” și răsuflet ușurat. Numai a-ii?

După ce mă privește într-un fel ciudat, zicîndu-mi cam înțepat: „Numai alții”. Felicia se deslîștește de mine. Se duce. Încep întrebările:

— Ce-ai făcut?
— Gata?
— Spune, tu, mai repede!

O aud rîzînd. Felicia ride zgolbită ca întodeauna.
— Ați pățit-o, fetelor! „Așa teșea” din program și toate se adună dînie în jurul ei.

— Ce spui?
— Ce zice, fetelor?
— Ce e?

Se înghesuie ca doabele în cloachine, își dau coate, chibătesc. În mijlocul lui Felicia mea ride, dar vorbește cu glasul strîbătut de seriozitate:

— Cine mai lipsește de-acum a pățit-o cu mine. Sint responsabilă! Să nu mai prînd pe vremea la cinema, la strand, la Parcul de cultură, decît în g-ara orelor de școală...

— Ce-ai făcut, Prinel?
— Ya răspunde cu vîloșie:
— Autocritică!
O întreb și de astă dată, eu cea dinții, ca de obicei, pentru

ca mașina mea e lîngă intrarea... Mai bine zăi încerc să o întreb ca de obicei, pentru că nici nu pot ajunge la capăt cu formula obișnuită:

— Ce-ai făcut... Zbrîlțo! exclam cu grîjă; ce e cu tine? Ce s-a întîmplat?

Nemulțumiri! Felicia nu ține de ca atîtădată, ca întodeauna. Lumina arde de pe frunte și palidă; sprîncele, rîmîn drepte, întepente; ochii par aburii și severi; gîrișta s-a adîncit, umbrîndu-se; buzele și se string, albit; obraji și-au pierdut orice culoare... Nu trece mai departe ca atîtădată, nepăsătoare ușoară. Dimpotrivă, nu numai că se oprește, dar se strecoară lîngă mine, ceea ce n-a făcut niciodată în asemenea situație, oricît ne-am avea de dragi, și se întoarce cu spatetele spre atelier. Înțeleg de ce sîd cu fața spre perete: să n-o vadă nimeni altcineva emoționată. Mi se strînge înima. Cine știe cum or fi certat-o acum! Aș vrea s-o îmbruc.

— Autocritică? o întreb cu pîndul la jocul obișnuit.
— Felicia! șoptesc puțin a-larmă.

— Nu mi-ai dat ocazia, îmi explică, și vocați tremur.

— Nu cumva? întreb speriată și-mi duc palma la gură.

— Ce? O văd tresărind și privind-mă cu ochii măriti de mirare. Pe urmă înțeleg și-mi răspunde cu un fior de surîm. Nu. Nu e ce crezi. Mai rău!

— Val de mine? Doar n-or fi chiar așa de fărîșimă!
— Nu. Nu. Nu e ce crezi. Am rămas la școală. Dar m-au numit responsabilă cu prezenta.

— Cu ce? nu pricep Alina!
— Apoi pricep și-mi pare bine și nu știu dacă să rîd sau nu. Spun fără niciun rost: „Așa e?” și răsuflet ușurat. Numai a-ii?

După ce mă privește într-un fel ciudat, zicîndu-mi cam înțepat: „Numai alții”. Felicia se deslîștește de mine. Se duce. Încep întrebările:

— Ce-ai făcut?
— Gata?
— Spune, tu, mai repede!

O aud rîzînd. Felicia ride zgolbită ca întodeauna.
— Ați pățit-o, fetelor! „Așa teșea” din program și toate se adună dînie în jurul ei.

— Ce spui?
— Ce zice, fetelor?
— Ce e?

Se înghesuie ca doabele în cloachine, își dau coate, chibătesc. În mijlocul lui Felicia mea ride, dar vorbește cu glasul strîbătut de seriozitate:

— Cine mai lipsește de-acum a pățit-o cu mine. Sint responsabilă! Să nu mai prînd pe vremea la cinema, la strand, la Parcul de cultură, decît în g-ara orelor de școală...

— Ce-ai făcut, Prinel?
— Ya răspunde cu vîloșie:
— Autocritică!
O întreb și de astă dată, eu cea dinții, ca de obicei, pentru

ca mașina mea e lîngă intrarea... Mai bine zăi încerc să o întreb ca de obicei, pentru că nici nu pot ajunge la capăt cu formula obișnuită:

— Ce-ai făcut... Zbrîlțo! exclam cu grîjă; ce e cu tine? Ce s-a întîmplat?

Nemulțumiri! Felicia nu ține de ca atîtădată, ca întodeauna. Lumina arde de pe frunte și palidă; sprîncele, rîmîn drepte, întepente; ochii par aburii și severi; gîrișta s-a adîncit, umbrîndu-se; buzele și se string, albit; obraji și-au pierdut orice culoare... Nu trece mai departe ca atîtădată, nepăsătoare ușoară. Dimpotrivă, nu numai că se oprește, dar se strecoară lîngă mine, ceea ce n-a făcut niciodată în asemenea situație, oricît ne-am avea de dragi, și se întoarce cu spatetele spre atelier. Înțeleg de ce sîd cu fața spre perete: să n-o vadă nimeni altcineva emoționată. Mi se strînge înima. Cine știe cum or fi certat-o acum! Aș vrea s-o îmbruc.

— Autocritică? o întreb cu pîndul la jocul obișnuit.
— Felicia! șoptesc puțin a-larmă.

— Nu mi-ai dat ocazia, îmi explică, și vocați tremur.

— Nu cumva? întreb speriată și-mi duc palma la gură.

— Ce? O văd tresărind și privind-mă cu ochii măriti de mirare. Pe urmă înțeleg și-mi răspunde cu un fior de surîm. Nu. Nu e ce crezi. Mai rău!

— Val de mine? Doar n-or fi chiar așa de fărîșimă!
— Nu. Nu. Nu e ce crezi. Am rămas la școală. Dar m-au numit responsabilă cu prezenta.

— Cu ce? nu pricep Alina!
— Apoi pricep și-mi pare bine și nu știu dacă să rîd sau nu. Spun fără niciun rost: „Așa e?” și răsuflet ușurat. Numai a-ii?

După ce mă privește într-un fel ciudat, zicîndu-mi cam înțepat: „Numai alții”. Felicia se deslîștește de mine. Se duce. Încep întrebările:

— Ce-ai făcut?
— Gata?
— Spune, tu, mai repede!

O aud rîzînd. Felicia ride zgolbită ca întodeauna.
— Ați pățit-o, fetelor! „Așa teșea” din program și toate se adună dînie în jurul ei.

— Ce spui?
— Ce zice, fetelor?
— Ce e?

Se înghesuie ca doabele în cloachine, își dau coate, chibătesc. În mijlocul lui Felicia mea ride, dar vorbește cu glasul strîbătut de seriozitate:

— Cine mai lipsește de-acum a pățit-o cu mine. Sint responsabilă! Să nu mai prînd pe vremea la cinema, la strand, la Parcul de cultură, decît în g-ara orelor de școală...

— Ce-ai făcut, Prinel?
— Ya răspunde cu vîloșie:
— Autocritică!
O întreb și de astă dată, eu cea dinții, ca de obicei, pentru

ca mașina mea e lîngă intrarea... Mai bine zăi încerc să o întreb ca de obicei, pentru că nici nu pot ajunge la capăt cu formula obișnuită:

— Ce-ai făcut... Zbrîlțo! exclam cu grîjă; ce e cu tine? Ce s-a întîmplat?

Nemulțumiri! Felicia nu ține de ca atîtădată, ca întodeauna. Lumina arde de pe frunte și palidă; sprîncele, rîmîn drepte, întepente; ochii par aburii și severi; gîrișta s-a adîncit, umbrîndu-se; buzele și se string, albit; obraji și-au pierdut orice culoare... Nu trece mai departe ca atîtădată, nepăsătoare ușoară. Dimpotrivă, nu numai că se oprește, dar se strecoară lîngă mine, ceea ce n-a făcut niciodată în asemenea situație, oricît ne-am avea de dragi, și se întoarce cu spatetele spre atelier. Înțeleg de ce sîd cu fața spre perete: să n-o vadă nimeni altcineva emoționată. Mi se strînge înima. Cine știe cum or fi certat-o acum! Aș vrea s-o îmbruc.

— Autocritică? o întreb cu pîndul la jocul obișnuit.
— Felicia! șoptesc puțin a-larmă.

— Nu mi-ai dat ocazia, îmi explică, și vocați tremur.

— Nu cumva? întreb speriată și-mi duc palma la gură.

— Ce? O văd tresărind și privind-mă cu ochii măriti de mirare. Pe urmă înțeleg și-mi răspunde cu un fior de surîm. Nu. Nu e ce crezi. Mai rău!

— Val de mine? Doar n-or fi chiar așa de fărîșimă!
— Nu. Nu. Nu e ce crezi. Am rămas la școală. Dar m-au numit responsabilă cu prezenta.

— Cu ce? nu pricep Alina!
— Apoi pricep și-mi pare bine și nu știu dacă să rîd sau nu. Spun fără niciun rost: „Așa e?” și răsuflet ușurat. Numai a-ii?

După ce mă privește într-un fel ciudat, zicîndu-mi cam înțepat: „Numai alții”. Felicia se deslîștește de mine. Se duce. Încep întrebările:

— Ce-ai făcut?
— Gata?
— Spune, tu, mai repede!

O aud rîzînd. Felicia ride zgolbită ca întodeauna.
— Ați pățit-o, fetelor! „Așa teșea” din program și toate se adună dînie în jurul ei.

— Ce spui?
— Ce zice, fetelor?
— Ce e?

Se înghesuie ca doabele în cloachine, își dau coate, chibătesc. În mijlocul lui Felicia mea ride, dar vorbește cu glasul strîbătut de seriozitate:

— Cine mai lipsește de-acum a pățit-o cu mine. Sint responsabilă! Să nu mai prînd pe vremea la cinema, la strand, la Parcul de cultură, decît în g-ara orelor de școală...

— Ce-ai făcut, Prinel?
— Ya răspunde cu vîloșie:
— Autocritică!
O întreb și de astă dată, eu cea dinții, ca de obicei, pentru

ca mașina mea e lîngă intrarea... Mai bine zăi încerc să o întreb ca de obicei, pentru că nici nu pot ajunge la capăt cu formula obișnuită:

— Ce-ai făcut... Zbrîlțo! exclam cu grîjă; ce e cu tine? Ce s-a întîmplat?

Nemulțumiri! Felicia nu ține de ca atîtădată, ca întodeauna. Lumina arde de pe frunte și palidă; sprîncele, rîmîn drepte, întepente; ochii par aburii și severi; gîrișta s-a adîncit, umbrîndu-se; buzele și se string, albit; obraji și-au pierdut orice culoare... Nu trece mai departe ca atîtădată, nepăsătoare ușoară. Dimpotrivă, nu numai că se oprește, dar se strecoară lîngă mine, ceea ce n-a făcut niciodată în asemenea situație, oricît ne-am avea de dragi, și se întoarce cu spatetele spre atelier. Înțeleg de ce sîd cu fața spre perete: să n-o vadă nimeni altcineva emoționată. Mi se strînge înima. Cine știe cum or fi certat-o acum! Aș vrea s-o îmbruc.

— Autocritică? o întreb cu pîndul la jocul obișnuit.
— Felicia! șoptesc puțin a-larmă.

— Nu mi-ai dat ocazia, îmi explică, și vocați tremur.

— Nu cumva? întreb speriată și-mi duc palma la gură.

— Ce? O văd tresărind și privind-mă cu ochii măriti de mirare. Pe urmă înțeleg și-mi răspunde cu un fior de surîm. Nu. Nu e ce crezi. Mai rău!

— Val de mine? Doar n-or fi chiar așa de fărîșimă!
— Nu. Nu. Nu e ce crezi. Am rămas la școală. Dar m-au numit responsabilă cu prezenta.

— Cu ce? nu pricep Alina!
— Apoi pricep și-mi pare bine și nu știu dacă să rîd sau nu. Spun fără niciun rost: „Așa e?” și răsuflet ușurat. Numai a-ii?

După ce mă privește într-un fel ciudat, zicîndu-mi cam înțepat: „Numai alții”. Felicia se deslîștește de mine. Se duce. Încep întrebările:

— Ce-ai făcut?
— Gata?
— Spune, tu, mai repede!

O aud rîzînd. Felicia ride zgolbită ca întodeauna.
— Ați pățit-o, fetelor! „Așa teșea” din program și toate se adună dînie în jurul ei.

— Ce spui?
— Ce zice, fetelor?
— Ce e?

Se înghesuie ca doabele în cloachine, își dau coate, chibătesc. În mijlocul lui Felicia mea ride, dar vorbește cu glasul strîbătut de seriozitate:

— Cine mai lipsește de-acum a pățit-o cu mine. Sint responsabilă! Să nu mai prînd pe vremea la cinema, la strand, la Parcul de cultură, decît în g-ara orelor de școală...

— Ce-ai făcut, Prinel?
— Ya răspunde cu vîloșie:
— Autocritică!
O întreb și de astă dată, eu cea dinții, ca de obicei, pentru

ca mașina mea e lîngă intrarea... Mai bine zăi încerc să o întreb ca de obicei, pentru că nici nu pot ajunge la capăt cu formula obișnuită:

— Ce-ai făcut... Zbrîlțo! exclam cu grîjă; ce e cu tine? Ce s-a întîmplat?

Nemulțumiri! Felicia nu ține de ca atîtădată, ca întodeauna. Lumina arde de pe frunte și palidă; sprîncele, rîmîn drepte, întepente; ochii par aburii și severi; gîrișta s-a adîncit, umbrîndu-se; buzele și se string, albit; obraji și-au pierdut orice culoare... Nu trece mai departe ca atîtădată, nepăsătoare ușoară. Dimpotrivă, nu numai că se oprește, dar se strecoară lîngă mine, ceea ce n-a făcut niciodată în asemenea situație, oricît ne-am avea de dragi, și se întoarce cu spatetele spre atelier. Înțeleg de ce sîd cu fața spre perete: să n-o vadă nimeni altcineva emoționată. Mi se strînge înima. Cine știe cum or fi certat-o acum! Aș vrea s-o îmbruc.

— Autocritică? o întreb cu pîndul la jocul obișnuit.
— Felicia! șoptesc puțin a-larmă.

— Nu mi-ai dat ocazia, îmi explică, și vocați tremur.

— Nu cumva? întreb speriată și-mi duc palma la gură.

— Ce? O văd tresărind și privind-mă cu ochii măriti de mirare. Pe urmă înțeleg și-mi răspunde cu un fior de surîm. Nu. Nu e ce crezi. Mai rău!

— Val de mine? Doar n-or fi chiar așa de fărîșimă!
— Nu. Nu. Nu e ce crezi. Am rămas la școală. Dar m-au numit responsabilă cu prezenta.

Prieteni din secțiile uzinei

URMELE DRAPTELULUI DE FRUNTAȘ

În Uzina de vagoane din Zis: ce-ar fi s-o laudăm mai bun? Pentru că, în zilele noastre, nu se poate vorbi de un colectiv fără să se vorbească de frunțașii lui. Într-o zi, în timp ce mă așezam la masă, am văzut pe lângă mine un bărbat care, în timp ce vorbea, se uita din când în când la ceasul de mână. Când s-a uitat la ceas, am văzut că era aproape de douăzeci și douăzeci și doi. Am văzut că era aproape de douăzeci și douăzeci și doi. Am văzut că era aproape de douăzeci și douăzeci și doi.

zincului mobilizatoare, notându-mi câteva nume de frunțași printre care comunistul Petru Istrate, Octavian Popovici, Ioan Duha, Gheorghe Glighe și Ilie Covaș, nu m-am putut abține să nu-mi notez și pe cei care, de vreme ce mi s-a spus că într-o vreme erau cam certați cu mine.

Vizitând la locul de muncă pe doi dintre aceștia — Alexandru Lupel și Ioan Elsole — drept să vă spun, mi-a plăcut cum lucrau. Pe semne l-a ajutat la timp critica colectivului, iar însemnarea mea doare să îl facă să-și consolideze și mai

O FORȚĂ, ÎN CENTRALA DE FORȚĂ

In atelierul central de forță din uzină n-am găsit nici un caz de indisciplina. Dimpotrivă, am găsit aici numai oameni harnici și conștiincioși, care asigură în cele mai bune condiții secțiile productive cu energie electrică, aburi, apă, etc. Aici fiecare obișnuiește să vină la lucru cu o jumătate de oră mai repede, astfel că, la începerea programului de lucru în alte ateliere, aici activitatea e în toi.

Se remarcă deosebit de mult însușițea a lucrătorilor de în-

afiat aici? S-a fost destul de locuri de muncă unde e vorba de gauri de

mult noua atitudine față de muncă.

rețineri Ioan Marcu, a cazanșii Ioan König, a lui Alexandru Coman, Ștefan Sineo și

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

LA O ȘEDINȚĂ UNDE S-AU SPUS LUCRURILE PE NUME

Ioan Andea. La aceste rezultate a contribuit mult folosirea deplină a celor 480 de minute ca și a utilajelor.

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

In secția mecanică universală, tot la Uzina de vagoane, am nimerit în plină ședință. Tare mi-a plăcut cum colectivul a cucerit cele douăzeci și douăzeci și doi.

MUNCITORII UNUL ȘI UNUL

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

Am în cartea mea notate câteva nume de muncitori din secția de electricieni, despre care mi-am amintit cu multă plăcere. Parcă revăd cu oarecândăși vorbeam despre ei, tovarășii lor de muncă. Despre Petru Rutar mi-au spus că este un neobosit raționalizator, care prin ingeniozitatea cu care se pricepe să vadă ce perfecționări se pot aduce utilajelor, realizează mari economii uzinei. Despre tinerii Traian Hedeșan și Ștefan Barta am aflat că sînt cei mai buni instalatori ai secției, că Petru Demian este frunțaș în întrecerea pentru calitate ca și mulți alții.

MINUTUL PRODUCTIV (după corespondențele primite de la tovarășii Dezideriu Herczeg, Ioan Curt, Vasile Pantea și Carol Kutalek)

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

am văzut că s-au lăsat turnătorii? Potrivă. La lucrurile cheie, unde gaurile de producție erau a fi prins rădăcina, am dat ofensiva. De me-

DESCHIDEREA ÎNVĂȚĂMINTULUI DE PARTID

Într-una din zilele trecute, la nivelul gospodăriei agricole cooperative din Macea a avut loc deschiderea anului în învățămîntul de partid. La deschiderea s-a luat cuvîntul tovarășul Ioan Petruș, prim-secretar al comitetului raional de partid, care a vorbit despre importanța învățămîntului politic și ideologic, subliniind că aceasta este o datorie statutară a fiecărui membru și candidat de partid. Vorbitorul a îndemnat cursanții să acorde multă atenție procesului de învățare, studiului individual, aplicării în viață a celor învățate.

După aceasta, în cele trei ore s-au predat primele lecții. Pentru buna desfășurare a învățămîntului de partid, s-au creat condiții satisfăcătoare. Toți cursanții dispun de manuale, ese, creașe, iar pentru fiecare cerc s-a asigurat câte o sală bine amenajată.

GH. SOARE, coresp.

Cu iuteală de mîină și nebăgare de seamă

La îndemnul unui prieten, am poposit mai zilele trecute prin hala din piața Mihai Viteazul. Am admirat actul zarzavaturilor și legumelor, cu care gospodinele își umpliau din abundență sacosele. Ne-am așezat apoi în fața unității de desfacere a subproduselor, ce aparține de întreprinderea de industrializare a cărnii. Ehi! și ce de bunătați aici: ficeci, inimă, rinichi, să tot gătești. Cel cărora le plac rădăturile găsește aici plicioare, capete, urechi de porc..., tocmai bune pentru treaba asta. Probabil că așa gîndeau și cumpărătorii ce-și așteptau rîndul să fie serviți.

— Ia privește aici! — m-a făcut atent prietenul meu. Privește la gestionar și... mai ales la cîntar.

Am privit la gestionar, am privit la cîntar, și dintru început nu mi-am dat seama ce se întîmplă. Vedeam doar că măcelarul — gestionar, Anton Drăucean, ate o tufeală de mîină de neîntrecut. Pare un scamator mai ceva decît Iosif. Urechea de porc, după ce țese de sub salta, abia atinge tipă cîntarului că a și eburat în coșulețul cumpărătorilor. Această mîină ultra-rapidă e foarte avantajoasă... pentru măcelar. Sacociți și dumneavoastră: numai de la cumpărătorii s-a adunat o lipă la cîntar de peste un kilogram de carne, care, transformată în bani, a rămas în buzunarul, nu a întreprinderei, ci a gestionarului. Și, apoi, gîndindu-vă că pe ei se perindă pe aici câteva sute de cumpărătorii, ceea ce înseamnă că se adună o sumă destul de frumuseală. Asta o con-

firmă și faptul că nu s-a scîmbatat nici un caz în care cîntarul să fi greșit cu un gram măcar în favoarea cumpărătorului, ci numai în cea a gestionarului. Asta-i „secretul” tufelei de mîină a măcelarului și a nebăgării de seamă a cumpărătorului.

Ei, și în tot acest timp ce se desfășura „scamatorița”, după tețgea, ascunsă parcă după un morman de ficeci, casterița Florica Lupulescu,

zimbetul i se stînge pe buze cînd îl aude pe măcelar răspunzînd surd: — N-am! — Se poate? Doar acum ați primit mîină... — Nu dăm și pace... Milne! Acum vîndem doar marja cea mai rămasă colea...

Deși ora închiderii încă n-a sosit, iar marja există din delușug, totuși act se vînd numai din unele produse. Măcelarul și casterița nu vor să se deranjeze, căci sînt grăbiți să plece acasă, ca de obicei, înainte de ora închiderii. Pareau mulțumiți pe ziua de azi, de roadale scamatoriței.

Văzînd cum stau lucrurile, femeia solieată din nou: — Vă rog, atînci, dați-mi condica de reclamații!

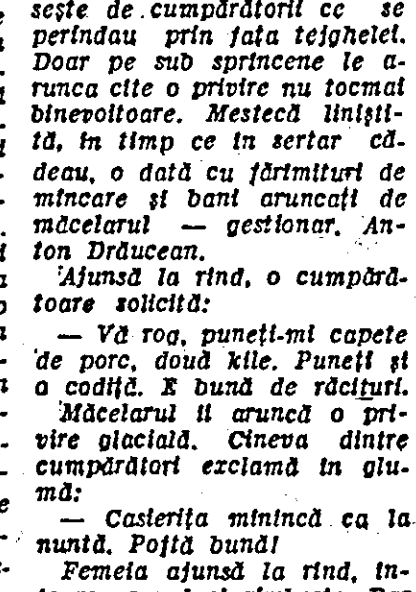
Auzînd-o, casterița s-a oprit din mestecat, s-a schimbat la față, și, ridicîndu-se de ostă dată în plicioare, i-a trîntit un răspuns ce nu admitea replică: — Condica n-o dăm la ori-cine!

Păt — zice femeia — eu știu ce se dă...

Dar n-a prins să-și ducă fraza pînă la capăt. Casterița o și aperise cu vorba tot mai aprinsă, ca o „morșcă”, deblînd cuvîntele insultătoare, pe care preferăm să nu le redăm act. Făcea poate și asta parte din programul „scamatoriței”? Prezentate în această unitate, casterița vroia să fie ea cea care coboară cortina la finalul programului. Noi ne gîndim însă că n-ar fi rău să se adauge în acest program încă un punct — ultimul — dar în care cuvîntul să-și aibă conducerea întreprinderii.

P. DUMITRU

— Vă rog, puneți-mi capete de porc, două kil. Puneți și o codiță. E bună de rădătură. Măcelarul îl aruncă o privire glacială. Cineva dintre cumpărătorii exclamă în șușu: — Casterița mîinăcă ca la nuntă. Poftă bună! Femeia ajunsă la rînd, întoarce capul și zîmbeste. Dar

De la uzinele „30 Decembrie”

Activitatea comisiei inginerilor și tehnicienilor

In sala clubului uzinelor textile „30 Decembrie” a avut loc zilele trecute o ședință de lucru la care au participat peste 90 ingineri și tehnicieni. Cu acest prilej s-a analizat activitatea desfășurată pînă acum de comisia inginerilor și tehnicienilor. Vorbînd despre activitatea comisiei, tovarășii Ing. Cristina Cojocaru a arătat că s-au format comisii pe sectoare la activitatea cărora au fost antrenati aproape toți inginerii și tehnicienii, s-au înțeles conferințe tehnice și s-au continuat lucrările legate de sistematizarea întreprinderii. Comisia inginerilor și tehnicienilor a adus o prețioasă contribuție la reamplasarea utilajelor și montarea unor mașini noi la finisaj și țesătorie. Printre acestea se numără noua mașină de națolat, pompa de vacuum pentru stoarcerea pastei de imprimat, războale de țesut de mare productivitate și altele.

116 filatori trimiși în stațiuni balneo-climaterice

Comitetul sindical de la secția filatură a întreprinderii a desfășurat de la începutul anului și pînă acum o activitate rodnică. Merită laude în special comisia de asigurări sociale a cărei responsabil este Anton Moșaroz. Astfel, în primele 10 luni din acest an 116 filatori au fost trimiși să-și petreacă concediul de odihnă în cele mai pitorești stațiuni balneo-climaterice din țară. Printre acestea se numără și muncitorii Iosif Kacso, Minerva Furău, Florica Vior și alții.

POSTUL CORESPONDENȚILOR VOLUNTARI NE INFORMEAZĂ

Dintre preocupările comisiei de asigurări sociale amintim și cele 70 de vizite tovarășești la domiciliul și SMS-urii.

Consfătuirile de producție pot fi și mai bine organizate

Cele 45 grupe sindicale de la țesătoria I-II a uzinelor textile „30 Decembrie” organizarea cu regularitate consfătuirilor de producție. La fiecare consfătuire se analizează rezultatele obținute în întrecere privind îndeplinirea planului și îmbunătățirea calității produselor. Totodată se scot la lumină și lipsurile care trîneză obținerea unor rezultate superioare. În acest sens merită a fi evidențiată activitatea organizatoarelor de grupă Fîranda Nistor și Elena Orcea, care acordă o mare atenție organizării consfătuirilor de producție.

Sînt însă și organizatoare de grupe ca Maria Oraș, care nu acordă atenția cuvenită consfătuirilor de producție, înțindu-le la împlinire, fără să prezinte referate.

Pentru ca în viitor consfătuirile de producție să fie mai bine organizate, comitetul sindical de secție va trebui să ia toate măsurile pentru eliminarea deficiențelor.

Nu e oare nepăsarea de vină?

O dată cu lucrările de modernizare care se fac la secția filatură a uzinelor textile „30 Decembrie” s-a preconizat și modernizarea atelierului electric care se află alături. De aceea electricienii au fost mutați să lucreze în alto localuri. Instalatorii, de pildă, au fost mutați în capătul opus al întreprinderii. Pînă aici toți ar

Preocupare pentru îmbunătățirea calității produselor

Colectivul secției Raschel tricotat de la fabrica „Tricolor roșu” desfășoară o activitate susținută pentru realizarea planului la toți indicii și pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor. Printre muncitorii care au obținut pe luna octombrie numai produse de bună calitate se numără Traian Crăciun, Magda Kovacs, Nicolae Lesch și alții.

Nu se poate spune însă că la secția Raschel tricotat toți muncitorii obțin produse de calitate superioară. Astfel, muncitorii Nicolae Bangartner, Margareta Balog, Robert Weiss, Vasile Belin și Stolica Jacob au dat în ultimul timp produse de slabă calitate. Pe viitor se cere mai multă atenție și din partea lor.

MARIA JANCA, coresp.

ING. ELEONORA PASCARU, PETRU DOBREA, CONSTANTIN DANUT, XENOFON PASCARU din postul nostru de corespondenți voluntari

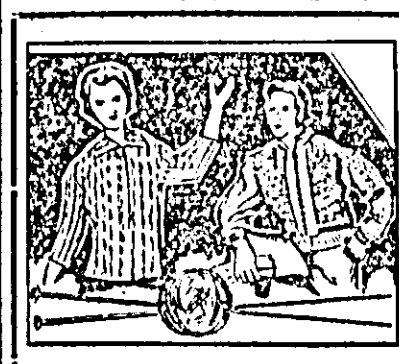
CINEMATOGRAFE

N. BALCESCU: Impotriva zărilor; I. L. CARAGIALE: Lăsarea nopții; TINERETULUI: Mongolii; I. HERBARI: Scrisoare de la o necunoscută; GH. DOJA: Aventurile lui Huckleberry-Finn (reprezentările încep la 10, 14, 16, 18, 20 și 22); PROGRESUL: Cetatea Huranzamini; SOLIDARITATEA: M-am săturat de căsnicie; M. GORKI: Inviorarea; I. PINTILIE: rulează: Floarea zăpezii.

I.P.R.O.F.I.L. „Gheorghe Doja” ARAD

angajează pe bază de concurs: MAÎSTRI PENTRU MOBILĂ

Concursul va avea loc în ziua de 9 decembrie 1962. Inscrierile se fac pînă în ziua de 30 noiembrie 1962, la sediul din Arad, Calea Aurel Vlaicu nr. 14. Candidații trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de HCM 1061/1959.

Cooperativa „Vremuri Noi” Secția de tricotație

Execută prompt și de calitate diferite lucrări de tricotație din materialul cooperativei sau al clientului.

Distribuirea tichetelor de combustibil pe anii 1963—1964

La centrul nr. 7 cu sediul la clubul „Merli” din strada Emilnescu nr. 28 se vor prezenta pentru ridicarea tichetelor de combustibil în ziua de 22 noiembrie cetățenii de pe strada Bela Bartok de la nr. 1—17. În 23 noiembrie cel de pe străzile: Bela Bartok de la nr. 18 la capăt, Bolintineanu și Căminului. Cetățenii de pe strada Cuza Vodă, se vor prezenta în ziua de 24 noiembrie de la nr. 1—18. În ziua de 26 noiembrie cel de la nr. 19—52 în ziua de 27 noiembrie de la 53 la capăt precum și cel de pe strada „30 Decembrie”.

La centrul nr. 8 cu sediul la clubul „Merli” din strada Emilnescu nr. 28. Se vor prezenta pentru ridicarea tichetelor de combustibil pe anii 1963—1964, în ziua de 22 noiembrie cetățenii de pe străzile Bădea Cîrșan de la nr. 12—63 și Brumărel, Remus și Romel.

La centrul nr. 9 cu sediul la Clubul „Merli” din strada Emilnescu nr. 28 se vor prezenta pentru ridicarea tichetelor de combustibil pe anii 1963—1964 în ziua de 22 noiembrie cetățenii de pe străzile Pirvulescu de la nr. 19 la capăt și Pasteur. Cel de pe strada E. Pottier se vor prezenta în ziua de 23 noiembrie de la nr. 1—24, iar în 24 noiembrie de la nr. 25 la capăt. În ziua de 26 noiembrie cel de pe străzile I. Pintilie și Petofi de la nr. 1—2. În ziua de 27 noiembrie cel de pe străzile Petofi de la nr. 3 la capăt, Remus și Romel.

RECOMANDĂRI din programul „RADIC”

Duminică, 18 noiembrie PROGRAMUL I 10.30 Muzică corală românească. 11.00 Program de muzică populară românească. 11.30 Vorbește Moscova. 12.00 Interpretări de muzică ușoară. 12.25

Concert din opere. 13.00 Buletin de știri. 13.10 De toate, pentru toți. 14.00 Muzică populară românească. 14.40 Pentru floarea cite o melodie. 15.30 Muzică simfonică. 16.30 Cîntă orchestra de estradă a Radioteleviziunii. 16.45 La horă-n sat — program de jocuri populare rominești. 17.00 La șezătoare. 17.40 Program interpretat de pianistul Corneliu Gheorghiu. 18.00 Muzică de estradă. 18.30 Seară de române. 19.00 Muzică din operetă. 19.30 Radioteatru. 19.35 Melodii. melodiile. 20.00 Teatru la microfon. 21.08 Sulta „Munții Apuseni” de Marțian Ne-

10.30 Revista presei străine. 10.38 Muzică ușoară. 11.00 Re-transmisunea concertului corului și orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu”. 14.30 Cine știe câștigă. 15.15 Fragmente din opera „Văduva veșnică” de Lehar. 16.03 Noi înregistrări de muzică populară românească. 16.30 Concert de muzică românească.

Muzeul regional Arad poate fi vizitat duminică, marți, miercuri și vineri între orele 10—13 și 16—19, în clădirea Palatului cultural. Vizitarea în grup (cel puțin 15 persoane) se poate face și în zilele de joși și sîmbătă, numai înainte de masă.

In cadrul muzeului sînt deschise: Secția de istorie veche, Muzeul Revoluției 1848—49 și expoziția comemorativă „I. L. Caragiale”.

Cooperativa „Zinic” PRODUSE DE ALIMENTAȚIE

SECȚIA „MOTO-SPORT” din strada Mărășești nr. 61

A COOPERATIVEI „PRECIZIA” execută între 10 noiembrie 1962 și 1 martie 1963 repararea motocicletelor cu piese originale, cu plata în 4 rate Informații suplimentare la telefon 30-92

17.15 Emisiune de fabule în lectura lui Radu Beligan. 17.25 Muzică ușoară cerută de ascultători. 18.00 Radioteatru. 18.05 Din spectacolele Teatrului de Operă și Balet al RPR. 19.00 Oameni ai zilelor noastre — radiomontaj de L. Silvestru. 19.20 Piese instrumentale. 19.30 Melodii de estradă. 20.00 Radioteatru. 20.05 Muzică ușoară de compozitori romini. 20.30 Muzică de dans. 21.45 „Lucațarii” versuri de Mihail Emilnescu. 22.00 Almanah muzical. 23.00 Buletin de știri. 23.10—24.00 Muzică de dans.

